

Småaktigheter i början av december!

Kan det vara mycket värre? Pengarna är redan slut. Efter en månad där sista delbetalningarna gjorts på en alldeles för dyrbar sommar, hamnade räkningssaldot på 22 papp. Då är det inte mycket kvar till fiskbullar för resten av månaden. Det är nästan två månader kvar till mc-mässan och Grünilla står och sover under sitt täcke uppe i hojlokalen. Katten, som är familjens klokaste i det här avseendet, har gett upp fullständigt. Möjligen går han ut en kortsväng om det inte regnar för att slå en drill. Annars är det lådan-soffan-lådan-soffan-matskålen-soffan och så vidare och så vidare...

På jobbet vinkar terminsavslutningen välkommen i fjärran och högar med orättat växer på alla vågräta ytor i min närmiljö. Vrider jag på huvudet åt vänster där jag sitter just nu och skriver, ser jag ut på ett väder som gör mig fysiskt illamående.

Muntra vindar tar fart över Kattegatt och för med sig stora delar av Norsdsjön, för att släppa det i min närhet. Termometern har orkat upp till 2,5 °C och enda ljuspunkten i det antrasitgrå diset är shellmacken, som förtvivlat försöker skapa julstämning genom att erbjuda alladinaskar för 59 spänn. Jag var där alldeles nyss för att se om de hade Fazers Vinterkatter eller möjligen kanelnäckor med saffran. Det hade de inte.

Jag hatar göteborgsvädret så det värker i kroppen! På det hela taget är hela göteborgskonceptet överskattat: GP, Lasse Cronér, Liseberg, På Spåret, kokt fisk...

Janne, Ulrica och jag gör det bästa av årstiden i någon form av "August och Lotta-övning" på Marcos i Partille

Härom veckan hade vi After Vulcan i Partille. Detta är en skön sed anordnad av Magnus #1545 varje år där vi i regionen ses, dricker pilsner, kollar bilder, dricker pilsner, äter mat, dricker pilsner, umgås och dricker pilsner. Det är tur att VRS finns. Ett evenemang off-season håller modet uppe i flera veckor.

Med undantag av när Vulcan Riders tar hand om mig och ser till att jag har det bra och trevligt, brukar jag bli småaktig, skadeglad och missunsam så här års...

Det här är sannolikt något som jag skulle behöva jobba med. Jag tycker dessutom att det blir värre med åren. Inte var jag sådan när jag var trettio bast?! Lite utlopp för mina

negativa sidor får jag ju genom att moderera vårt Forum. Problemet med det är naturligtvis att jag måste hålla mig någorlunda saklig och att jag inte kan hänge mig fullt ut åt petimetrande och småaktigheter. Dessutom får jag på tafsens så in i helvete tillbaka ibland. Det piggar i och för sig upp, men några enstaka gräl gör ingen vinter...

Jag minns till exempel förra året! Hur nöjd jag var över översvämningarna, som tvingade stackars HD-Shopen att evakuera sina hojar när Mölndalsån svämmade över och att folk skällde som arga bandhundar på sina kommunpolitiker här i Mölnlycke för att vi hade översvämning här med. Själv var jag väldigt nöjd med den översvämningen! Friskis & Svettis var nämligen också översvämmat och det fanns inte en chans att gå till gymet och träna.

Vaddå förlorar på själv? Äkta småaktighet och missunsamhet handlar inte om att tjäna eller förlora. Det handlar bara om att glädja sig åt att saker är åt helvete. Må det sedan kosta ett extraryggskott för att inte sit-ups och bänkpessar utförts enligt programmet. Det är smällar man får ta.

Ansiktlösa anklagade de mig, en stackars oskyldig för översvämningar och inställda träningspass! Jag vaknade kallsvettig...

En natt drömde jag mardrömmar om Friskis & Svettis. Det var en serie uniformerade, ansiktlösa instruktörer som konfronterade mitt slarv med tränandet. Typiskt svenskt, skulle jag vilja säga. Känna skuld och skam, bara för att man glädjer sig en liten smula över lite vatten och att man kommer undan något som man valt att göra själv och dessutom betalar för. Sedan gnäller vi över att andra människor är präglade av sin religion. Snacka om vara inkletade i den reformerade kristendomens skuld-, skam- och arbetsideal. Man kanske skulle konvertera? Islam är ju ett halvt årtusende nyare och modernare...

Vad händer annars då? Tja – jag är avundsjuk på Teknik-Roffe som håller på och renoverar en Honda 750 Four. Mitt lilla renoveringsprojekt förra vintern av Honda 350:n gav blodad tand, men jag har inte kommit till skott med att skaffa något i år. Grünilla är i princip klar redan, så sysslolöshetens vita mögeltäcke präglar kvällarna i hojlokalen. Det blir mest häng i baren och så har man alltså skaffat sig den dåliga vanan att dricka pilsner på tisdagar. Nu spelar det ingen större roll, eftersom det inte händer något på helgerna heller, så det är inte svårt att låta bli på fredag eller lördag och sålänge totalkonsumtionen inte skenar så...

Funderar att sätta på extraljus på Grünilla. Tretusen spänn. Den smällen kan jag ta i och för sig, men å andra sidan tar det inte tillräckligt lång tid. Peta in ett par extraljus gör man sannolikt på en eftermiddag till och med om man överarbetar det med både signallampor, reläer och annat kul. Extraljus gör ingen vinter de heller...

Nä – det blir till att bita ihop. Överleva julen och sikta mot hojmässan. Visserligen har Kawasaki det blekaste Vulcan-stället i mannaminne med tre modeller, men det ryktas ju om ljusare tider 2009. VRS-montern skall i alla fall bli kul. Och mässfesten! RA/DA och andra jobbar som bäst just nu och jag tror mycket på koncepten!

Avgaskrav är sannolikt orsaken, förresten. Till de få modellerna, alltså. Honda och Yavillinteha är lika illa ute. Det verkar som om bara Suzuki har fullt sortiment på sina glidare. Och Harley Davidson, naturligtvis. Fast HD har väl egentligen bara fyra grundmodeller de med?! Även om de är bäst i världen på att mörka det med olika styren, fälgar och lacker. HD har fattat det där med varumärkesvård och kundtillfredsställelse. Hur skulle de annars kunna lugga sina torskare på sådana fantasisummor för rena mainstreamprodukter?

Själv hoppas jag på att det inte släpps en VN2000 Classic Tourer 2009. Det skulle inte mina hypotek tycka om. Fast jag tänker nog inte kränga av Grünilla ändå. Hon är ju betald och jag älskar henne högt och rent. Om ungefär fyra månader kan vi ge oss ut igen och gosa, hon och jag. Fyra månader – 120 dagar – 2880 timmar – Suck!

